

Advents-
och julnummer

Adventti-
ja joulunumero

KONTAKTi

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKOON SEURAKUNTALEHTI

nr 3 nro • 2020

Präster - Papit
Tom Sjöblom

 kyrkoherde / kirkoherra
 040-485 1045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten

 församlingspastor / seurakuntapastori
 050-330 4360 tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori
Marianne Gustafsson Burgmann

 050-505 1530
 marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia
Birgitta Lindell diakonissa
 040-555 2090 birgitta.lindell@evl.fi

Anitta Kivirinta 050-339 2200 anitta.kivirinta@evl.fi

Diakonomottagning Birgitta Lindell, enligt överenskommelse
 torsdagar kl. 10-12 i Prästgården

Diakoniavastaanotto Birgitta Lindell, sop. mukaan
 tiistaisin klo 10-12 Pappilassa

Svenskspråkigt ungdomsarbete
Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
 050-498 9162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho, Familjecafé - Perhekahvila
Noora Nylund 050-501 1755 noora-elina.nylund@evl.fi

Susann Sköld-Qvarnström
 040-749 3707

 Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
 Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi

 Ingå församling finns också på Facebook och Instagram.
 Inkoon seurakunta on myös Facebookissa ja Instagramissa.

 Församlingens veckoannonser varannan torsdag i Kyrkpressen.
 Seurakunnan viikkoilmotukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.

 Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten
 Pärmbild • Kansikuva: Tom Hellsten Bakpärm • Takakansi: Susanne Lökvist
 Layout: Ekenäs TypoGrafi/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2020

Församlingskansliet - Seurakuntavirasto

09-221 9030 • telefax 09-296 1212

 Bollstavägen 2a 10210 Ingå
 Bollstantie 2a 10210 Inkoo

Öppet må-to 9-12 (onsdag och torsdag endast tel.betjäning)
Avoinna ma-to 9-12 (keskiviikko ja torstai ainoastaan puhelimitse)

inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihteeri
 09-22 190 312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lökvist byråsekreterare / toimistosihteeri
 09-22 190 311 susanne.lokvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto
Öppet må-to 9-12 **Avoinna ma-to 9-12**
Seija Korhonen ekonomichef / talouspääliikkö
 09-22 190 313, 050-310 0211
 seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt
Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
 09-22 190 327, 040-749 3707

Per-Olof Korander församlingsmästare / seurakuntamestari
 040-534 7853

Mårten Lindén fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
 050-406 5181 marten.linden@evl.fi

Irina Holmström gravårds- och fastighetsskötare /
 hautausmaa- ja kiinteistötöntekijä
 050-925 8019 irina.holmstrom@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
 husmor / emäntä
 040-762 8627 regina.westerholm@evl.fi

Arto Holmström fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
 040-562 7965 arto.holmstrom@evl.fi

Redaktionsruta
TOM HELLSTEN
Toimittajan nurkka

Ta emot julen i alla fall

Alla år har vi tankar om hur julen skall bli just det året. Varje år har vi anledning att tänka oss att julen blir lite annorlunda. I år har vi helt säkert orsak att tänka att den blir annorlunda. Det finns en risk att tycka att det inte blir någon riktig jul. Då vi kanske inte kan gå på någon julfest, inte gå till julkyrkan och måste ha en ganska ensam jul, känns det inte trevligt. Vi hamnar lätt i en situation där vi kastas mellan hopp och förtvivlan. Men ge inte upp, julen kan bli fin i alla fall.

I den här situationen utmanas vi att göra det bästa av situationen. Den tancken har vi umgått med redan länge.

Men när det nu också gäller julen, blir det extra utmanande. Vi är vana vid att jul och julfirande känns enbart positivt. Nu är det inte så.

För att lösa problemet måste vi fråga oss vad som är julens viktigaste innehåll. Kort sagt är det för mig att ta emot honom som föds och blir en medvandrare. Vad vi behöver i en tid som är jobbig och svår, är en medvandrare vi kan vända oss till som ger oss kraft att orka vidare. Det är just det Jesus mest av allt vill vara. Om vi lyckas med att ha honom som medvandrare har vi kommit långt.

I skrivande stund vet vi inte så mycket om hur det blir med julfester, julguds-

tjänster och andra viktiga traditioner i församlingen. Men oberoende hur det blir med dem får vi ta emot julen i alla fall. Viktigast är vår personliga relation till Gud som sist och slutligen inte är beroende av samlingar och tillställningar. Vi får bjuda in honom till vårt hus och till vårt inre som förut. □

Ota joulu vastaan joka tapauksessa

Meillä on joka vuosi ajatuksia, millainen joulun pitää olla juuri sinä vuonna. Meillä on myös joka vuosi syytä ajatella, että joulusta tulee hieman erilainen. Tänä vuonna meillä on aivan varmasti syytä ajatella, että siitä tulee erilainen. On vaaranan ajatella, että tänä vuonna ei tule olkeaa joulua. Kun emme ehkä voi mennä johonkin joulujuhlaan tai joulukirkkoon ja meidän täytyy olla kovin yksin, ei tunnu mukavalta. Joudumme helposti tilanteeseen, jossa vaihtelevat toivo ja epätoivo. Mutta älä anna periksi, joulusta voi joka tapauksessa tulla hieno.

Tässä tilanteessa meitä haastetaan tekemään tilanteesta paras mahdollinen. Sen ajatuksen kanssa olemme eläneet jo pitkään. Mutta kun nyt on kysymys joulusta, on tilanne erityisen haastava.

Olemme tottuneet, että joulu ja joulun viettäminen tuntuu ainoastaan positiiviselta. Nyt ei niin ole.

Ongelman ratkaisemiseksi meidän täytyy kysyä itseltämme, mikä on joulun tärkein sisältö. Lyhyesti sanottuna minulle se on sitä, että otan vastaan hänet, joka syntyy, ja josta tulee kansakkulkijani. Se mitä tarvitsemme raskaana ja vaikeana aikana, on kansakkulkija, jonka puoleen voimme kääntyä, ja joka antaa meille voimaa jaksaa eteenpäin. Juuri sitä Jeesus eniten haluaa olla. Jos meillä on onni saada pitää häntä kansakkulkijanamme, olemme päässeet pitkälle.

Tällä hetkellä emme tiedä paljoa, miten joulujuhlien, joulujumalanpalveluksien ja muiden tärkeiden seurakunnan perinteiden kanssa tulee olemaan. Mutta riippumatta siitä miten niiden

kanssa käy, saamme joka tapauksessa ottaa joulun vastaan. Tärkeintä on henkilökohtainen suhteenme Jumalaan, ja se ei loppujen lopuksi ole riippuvainen kokouksista tai tilaisuuksista. Saamme kutsua hänet kotiimme ja sydämeemme samalla tavoin kuin ennenkin. □

Det heliga barnet

Det är lite märkligt, det där med julen. Det är underbart. Det är lite speciellt. Det är heligt. Helighet är ett tillstånd eller en verklighet, som vi männskor kan vara i kontakt med genom våra känslor. Det är någonting helt annorlunda än allt det vi känner och upplever i vardagen. Men på julen är den här! Den är här med och genom det lilla Jesus-barnet, som ligger i krubban omringad av herdar och änglar.

Forskare och specialister brukar beskriva helighet som någonting man inte kan beskriva med ord. Kanske är det så, men vi kan beskriva det med våra känslor. Visst har julen förändrat sig under århundradena. Visst har julens budskap och dess religiösa ursprung för många blivit överkörda av kommersialism och världslighet. Minnet och hedrandet av Jesus-barnet har förvandlats från historia till myt och saga. Ändå, tycker jag, att det heliga bär upp julen. Åtminstone för mig är jultiden känslomässigt annorlunda än den vanliga vardagen. På något sätt känns omgivningen mjukare, mera närvarande, mera känslösam än normalt. Det känns som om ljuset och värmen skulle sjunga i själen. Det känns att någonting betydelsefullt och mäktigt skullestå mig nära. Alldeles som hela världen skulle börja om igen – med Jesus-barnet i krubban.

Känner du kanske på samma sätt? Hittar du fram till heligheten som höjer sig över jultiden? Det är inte alltid lätt. Speciellt inte då, om vi låter det kommersiella och det världsliga ta över. Istället kan vi styra våra känslor och vårt liv mot det heliga. Vi kan ta en andningspaus i vardagen och i vårt liv för att i lugn och ro sträcka oss mot det som är grundläggande i livet – Guds kärlek.

Så den här julen, tänd ett ljus och lyssna på julmusik. Öppna Bibeln och läs i lugn och ro vad det står skrivet i julevangeliet. Läs det med omtanke och låt dina känslor ta över. Låt det heliga vidröra dig. Han är här! Jesus-barnet lever än i dag och med honom lever Guds kärlek bland alla männskor och folk. □

Pyhä lapsi

Se on vähän kummallista, siis tämä joulu. Se on ihmeellistä. Vähän erityistä. Se on pyhä. Pyhyys on tila tai todellisuus, johon ihmisen voi olla yhteydessä tunteidensa kautta ja tasolla. Se on jotakin kokonaan erilaista kuin kaikki kokeemuksemme, joita tunnemme ja elämme arjessamme. Mutta joulunaikaan se on täällä! Se on täällä pienien seimessä makaavan Jeesus-lapsen kautta, jonka ympärillä paimenet ja enkelit seisovat.

Tutkijat ja asiantuntijat tapaavat kuvata pyhyyttää jokiskkin sellaiseksi, jota ei voi kuvata sanoin. Ehkä näin on, mutta me voimme kuvata sitä tunteillamme. Vuosisatojen kuluessa joulu on muuttanut muotoaan. Joulun sanoma ja sen uskonnollinen alkuperä on monilta kadonnut kaupallisuuden ja maallistumisen jyräämänä. Jeesus-lapsen muistaminen ja kunnioittaminen on muuttunut historiasta myytiksi ja sadaksi. Itse kuitenkin olen sitä mieltä, että pyhyys pitää kiinni joulusta. Sillä ainakin minulle joulu on tunnetasolla jotain muuta kuin tavallinen arki. Kaikki ympärillä tuntuu jotenkin pehmeämältä, enemmän läsnäolevalta, enemmän tuntevalta kuin normaalista. Tuntuu kuin valo ja lämpö laulaisi sielussa. Tuntuu kuin jotakin merkityksellistä ja mahtavaa seisoo vierellä. Aivan kuin koko maailma alkaisi taas alusta – seimessä makaavan Jeesus-lapsen kanssa.

Tunnetko sinä kenties samoin? Löydätkö pyhyden luokse, joka lepää joulun ajan yllä? Aina se ei ole helppoja. Ei ainakaan silloin, jos annamme kaupallisuuden ja maallistumisen vallata elämämme. Sen sijaan voimme ohjata tunteitamme ja elämäämme kohti pyhyttää. Voimme arjen keskellä ottaa ai-kaa hengähää ja kaikessa rauhassa kurottaa sitä kohti, mikä elämässä on perustavaa – kohti Jumalan rakkautta.

Joten tänä jouluna, sytytä kynttilä ja kuuntele joulumusiikkia. Avaa Raamattu ja lue kaikessa rauhassa mitä jouluevangeliumissa kirjoitetaan. Lue se ajatukseilla ja anna tilaa tunteillesi. Anna pyhän koskettaa. Hän on täällä! Jeesus-lapsi elää tänäänkin ja hänessä elää Jumalan rakkaus kaikkien ihmisten ja kansojen keskuudessa. □

När juldagsmorgen glimmar

Nu har den första frostnatten krävt sin tribut och det är dags att tacka för sommarens blomsterprakt och trädgårdens rika håvor. Vägar och stigar täcks redan av gul-orange-röda lönnlöv och asplöv. Syrenerna håller ännu så här i mitten av oktober envist fast sina klargröna blad men snart spretar alla grenar och kvistar nakna mot hösthimlen. Tankarna söker sig genom de kommande mörka månaderna framåt, mot adventstiden, jultiden.

Det märkvärdiga är att samtidigt söker sig tankarna bakåt i tiden till så många gångna jular.

Min barndoms jular i Helsingfors var traditionella i enkel efterkrigstappning. Snöade det alltid när pappa och vi barn hämtade julgranen på Tölö torg? Åtminstone knarrade snön alltid när vi hela familjen vandrade till julottan genom den tysta staden. De nya julklappsvantarna värmde härligt! Kyrkan var alltid full och alla sjöng av hjärtans lust. Ett enda år firade vi julen hos mormor i Tenala, annars kom hon till oss. Det året åkte vi med häst och släde till julottan. Jag måste ha varit väldigt liten för jag minns egentligen bara bjällerklangen i mörkret och den tjocka styva fårskinnfälten som höll oss varma i släden.

TEXT:
VIVECA UNNÉRUS
BILDER:
HANS-ANDERS
UNNÉRUS

Traditionen med julotta bröts året när jag firade min första jul som nygift. Då hade vi båda våra första vikariatstjänster på Malmska sjukhuset i Jakobstad och svarade för julnattssjouren. Natten var lugn och helgstämningen överraskande fin men allt var så spännande så ingendera ville sova en blund innan vi på morgonen kom hem till vårt ödsliga rum och slocknade direkt. Följande vardag skaffade vi oss de klassiska Jakobstads julpyrdnaderna «Tro Hopp och Kärlek» som sedan dess har lyft i våra fönster varje år hela adventstiden.

Ett annat år blev vi utan julotta när det kom enormt mycket snö under julnatten. Vi helt enkelt fastnade med bilen i drivorna och fick snopna pulsa tillbaka hem. Att pulsa en kilometer i mörkret med halvvandande barn var jobbigt nog, att ta sig fram de tio kilometer vi har till Ingå kyrka var inte att tänka på.

Ett speciellt slags oförglömligt glimmande juldaysmorgnar hade vi glädjen att uppleva i nästan 30 år. I mitten av 1980-talet skaffade vi nämligen får och getter och julottan fick plötsligt en ny dimension. Väckarklockan ringde i mörkret som alla tidigare år, vi klädde på sömndruckna barn och oss själva och med lite julgodis i fickorna åkte vi till kyrkan. Feststämningen, alla glada människor, de levande ljusen, predikan med julens glada budskap, musiken och sången – allt var som det alltid varit och skulle vara. Vid hemkomsten en smörgås med julskinka och så ramlade barnen i säng.

Därefter skulle vi bokstavligen "till stallet gå", djuren skulle ju ha sitt. Redan vid lagårdsdörren hörde fären oss och brakte förväntansfullt. De fick sitt hö och sin julhavre och som extra bonus lövkärvar som samlats ihop under

sommaren och torkats på lagårdsvinden. Det ångade om de varma djuren i den kalla natten. Det svaga ljuset, prassellet av djuren, doften omkring dem – samma stämning och upplevelse som julevangeliet beskriver. Med slutna ögon var det lätt att föreställa sig vara i stallet i Betlehem för två tusen år sedan. Ännu skulle getterna mjölkas och med kinden mot getens varma raggiga sida kändes det att man själv bara var en länk i en evig kedja av mödrar.

I denna eviga kedja har det kommit nya länkar. Vi har redan i ett kvartssekel firat lyckliga jular tillsammans med både barn och barnbarn men de senaste sex åren har lagården stått tom och mörk. Allt har sin tid. □

Laulu tuo joulun

TEKSTI: EIJA-RIITTA BUSSMAN
KUVA: THEA PARVAINEN

Ikkunoilla loistavat joulukyntteliköt, kau niisti koristeltu kuusi levittää lempäätä valoaan, joukko asukkaita on saapunut seurustelutilaan. Jotkut ovat tulleet omin voimin, mutta monet ovat tarvinneet henkilökunnan apua päästään paikalle pyörätuolilla. On taas se hetki ennen joulua, jolloin lauluryhmä Guldkanten on tullut laulamaan tuttuja joululauluja. Monien kasvoilta näkee, että he ovat odottaneet innolla tätä hetkeä, sillä ovathan joululaulut juuri niitä, jotka herättävät muistoja lapsuudesta ja nuoruudesta, vievät hetkeksi ajatuksset pois tämän hetken murheista ja synnyttäävät sen erityisen tunnelman, jota me kaikki joka joulu etsimme. Moni yhtyy tuttuun lauluun, sanat saattavat soljua helposti, vaikka puhe muuten tuottaisikin vaikeuksia. Yhteys menneisyyteen on syntynyt.

Guldkantinen kanssa olemme jo viidentoista vuoden ajan käyneet laulamassa hoivakodeissa, palvelutaloissa, vuodeastoilla ja sairaaloissa eri vuodenaikoina. Adventtiaikaan tehdyt joululaulukiertueet tuntuvat kuitenkin kaikkein tärkeimmiltä. Tarkoituksexa on tietysti ilahduttaa asukkaita ja viedä heille joulutunnelmaa, mutta totuus on, että aivan yhtä paljon me itsekin saamme iloa näistä kohtaamisista. On ihana nähdä, miten paljon näissä paikoissa nähdään vaivaa jouluisen, kodinomaisen tunnelman luomiseen. On myös hauska nähdä tuttuja kasvoja vuodesta toiseen; monet asukkaat todella jäävät mieleen. Kyyneleet, mukana lauletut laulut ja kiitokset lämmittäävät mieltä. Kuinka mahtaa käydä tänä vuonna? Estääkö korona kaikki vierailut? Silloin joulusta jää kyllä jotakin puuttumaan.

Olen usein noissa joululauluhetkissä miettinyt, miksi ne ovat niin koskettavia. Miksi juuri vanhoille ja sairaille laulaessa kokee lämpimän joulutunnelman? Onko kyseessä voimakas kontrasti elämän ehtoopuolen murheiden ja joulun sanoman riemullisuuden välillä? Vai intensiivinen kontakti laulajien ja yleisön välillä? Varmaan molempia, mutta myös sitä, että aitoon joulun tunnelmaan pääsee silloin, kun kokee uudelleen jotakin lapsuudesta tuttua, kun lapsuusmuistot sekoittuvat nykyisyyteen. Sitä vartenhan kaikki jouluperinteet ovat meille niin tärkeitä. Siksi varmaan niin monet tulevat joulukirkkoonkin, vaikka eivät siellä juuri muulloin käy. Etsimme joulutunnelmaa palaamalla lapsuuteen. Ehkä minäkin näillä kiertueilla laulaessani palaan mielessäni

varhaiseen, mutta erityisen voimakkaaseen joulumuistoon.

Olin silloin nelivuotias. Isäni oli jo elokuussa saanut vakavan aivooverenvuodon ja joutunut sairaalaan. Hän makasi halvaantuneena osastolla vielä joulunakin. Niinpä koko perhe vietti jouluaaton isän luona. Siellä kävi myös isän oma kuoro laulamassa hänen sävellyksiään ja siellä kuunneltiin joulumusiikkia levysoittimesta. Sairaala oli koristeltu elävin kynttilöin (1950-luvulla se oli vielä sallittua), korkeassa käytävässä oli komea joulukuusi. Tunnelma oli samaan aikaan maagisen kaunis ja hieman pelottava. Isä makasi sängyssä, eikä pystynyt puhumaan eikä liikkumaan, mikä järkytti meitä lapsia, mutta hän oli heränyt koomasta ja pystyi seurustelemaan ilmeillä. Niinpä olimme harjoitelleet hänelle jouluyllätyksen.

Saimme mennä käytävän toisella puolella olevaan liinavaatekomeroon vaihtamaan vaatteita. Vanhempi veljeni puettiin kylpytakkiin ja päähän kiinnitettiin pypyhe nauhan avulla. Minulle puettiin huivi ja pitkä hame ja syliini sain ottaa kapaloidun nukkeni. Pikkuveljeni sai valkoisen mekon ja upeat äidin tekemät hopeapaperilla pääällystetyt pahvisiivet ja tähden otsalle. Kun olimme valmiit, menimme isän huoneeseen. Minä sain istua pienelle jakkaralle ja veljet seisovat molemmen puolin. Tilanne oli jännittävä, mutta myös surullinen: sairaalan mystinen ilmapiiri, joulun lämmin tunnelma, minä Mariana Jesus-lapsi sylissä, isovelji Josefina, pikkuveli liikuttavana enkelinä ja isä, joka ei ollut enää samanlainen kuin ennen. Oli vaikea ymmärtää mitä isälle oli tapahtunut. Lauloinne hänelle laulun *Heinillä härkien kaukalon*, jonka olin jo aikaisemmin esittänyt pyhäkoulun joulujuhlassa ja sen takia opetellut hyvin. Laulu sujuikin hienosti, vaikka pikkuveljeni ei osannut kaikkia sanoja eikä ihan pystynyt meidän muiden mukana. Todennäköisesti se vain lisäsi esityksen väkuttavuutta. Voin vain kuvitella, miltä isästä tuntui, kun hän näki lastensa joulukuvaelman, mutta ei pystynyt komentoimaan sitä mitenkään. Hymyllään hän kuitenkin ilmaisi, että laulu oli mieluinen joululahja.

Tuo joulu on mielessäni kuin sarja valokuvia, joita ei todellisuudessa ole olemassa, koska vain isä oli siihen mennessä harrastanut valokuvausta. Pyysin siksi oheen äitini näkemyksen tuosta jouluaatosta Marian sairaalassa yli 60 vuotta sitten. □

Nytt från Kyrkorådet

- Under hösten har befattningen som ansvarig fastighetsskötare lediganslagits. Kyrkorådet beslöt att inte välja någon av de 12 sökande till befattningen. Två av de sökande, **Mårten Linden** och **Arto Holmström**, som båda varit anställda i församlingen sedan tidigare, fortsätter och får sina egna delområden att ansvara för.
- Ungdomsarbetssledartjänsten har också lediganslagits. Den söktes inom utsatt ansökningstid av **Lotta Ahlfors**. Beslut om besättandet har ännu inte fattats.
- Kyrkorådet beslöt att nattvardsvinet i församlingen fortsättningsvis skall vara alkoholfritt. Nackdelen med alkoholfritt vin har varit att hållbarheten är mycket begränsad. Enligt kyrkohandbokens direktiv bör alkoholfritt vin alltid vara tillgängligt och då är det mest praktiskt att bara ha en sort. Ett nytt alkoholfritt vin har nu hittats som har bättre hållbarhet.
- **Mira Pauna** slutade på egen begäran som ungdomsarbetssledare och diakon 31.7. Hon jobbar nu som församlingspastor i Raahen seurakunta.

Uutta Kirkkoneuvostosta

- Syksyllä julistettiin avoimeksi vastaan kiinteistönhoitajan toimi. Kirkkoneuvosto päätti, että se ei valitse ketään 12 hakeneesta. Kaksi hakijoista, **Mårten Linden** ja **Arto Holmström**, jotka molemmat ovat olleet jo ennestään työntekijöitämme, jatkavat ja saavat kumpikin omat osa-alueet, joista he vastaavat.
- Myös nuorisotyönohjaajan virka on julistettu haettavaksi. Sitä haki määräaikaan mennessä **Lotta Ahlfors**. Päättöstä viran täyttämisestä ei ole vielä tehty.
- Kirkkoneuvosto päätti, että ehtoollisviini on Inkoon seurakunnassa edelleen alkoholitonta. Haitta puolen alkoholittomassa ehtoollisviinissä on ollut se, että sen säilyvyys on hyvin rajoittunut. Kirkkokäsikirjan määräyksen mukaan täytyy alkoholitonta viiniä olla aina saatavilla, ja silloin on käytännöllisintä, että viiniä on vain yhtä laatu. Nyt on löydetty uusi alkoholiton viini, jonka säilyvyys on pidempi.
- **Mira Pauna** lopetti omasta pyynnöstään diakoni-nuorisotyönohjaajana 31.7. Hän työskentelee nyt pappina Raahen seurakunnassa.

Annorlunda jul

TEXT: HILKKA OLKINUORA

I tvåtusen år har julfreden kommit till världen varje år, allt sedan änglarna för första gången sjöng för herdarna i Betlehems natt. I sjuhundra år har julfred förkunnats för oss, under några hundra år av en tjänsteman på Brinkala gårds balkong. Änglarna ville ge oss frid för att vi kunde förundra oss över Guds närvoro och fokusa på livets djupaste mening. Myndigheterna ville bevara samhällsfriden då ”fridagarna ger tillfälle till upptåg och ofog”. I år har vi för mycket av båda: för mycket att grubbla på, för mycket tid att spendera. Hur blir då julen i år?

Julen blir säkert annorlunda. Vi får inte samlas kring krubban, granen eller julbordet. Vi kan inte besöka ens de äldre och sjuka vars jular kan vara räknade. Vi skall inte pyssla tillsammans, sjunga tillsammans, kramas tillsammans. Varannan koronapatient har ju fått smittan inom familjen. Ute i stora världen gäller besöks- och utgångsförbud.

Men vi har klarat det förut. Vi skall klara det nu.

Julfredsceremonin har uteblivit bara fyra gånger: under stora ofreden 1712–21, finska kriget 1809–15, milisstrejk 1917 och i rädsan av flygbombningar 1939 – alltså under krig, under yttersta undantagstider. Liksom den tid vi lever nu i, i kamp mot en global, oföutsägbar fiende.

Myndigheterna tycks vid första ögonkastet ge oss dubbla budskap: Å ena sidan skall man hålla fast vid traditionerna för den mentala hälsans skull. Å andra sidan uppmanas vi att vara ”kreativa i julfirandet”. Men om vi tänker tillbaka, ser vi att det är precis så man inte bara överlevde julen, utan levde riktiga jular: Man tog livet som det nu var, och gav jultraditioner ny skepnad.

Julen har egentligen från allra första början varit en annorlunda fest. Inte visste Maria och Josef vad som komma skall, då de gav sig av och firade sin sons födelse lång borta från familjen och vänner. De fick improvisera, planera om, omvandla måsten till möjligheter, hushålla med vad de hade.

Och i första julnattens tystnad fick de höra, se och uppleva mycket som de inte alls hade väntat sig. Något som bar dem levit ut. Något som de inte hade hört i vanliga festers sorl.

Julfreden genomlevde krigsåren. Den skall leva i år också. Kanske kommer dagens änglar via skype. Kanske väntar jultomten ute på gårsdtunen. Kanske får de mest julstressade

Julfred utlyses på Gamla Stortorget i Åbo.

Joulurauhan julistus Turun Vanhalla Suurtorilla.

äntligen en lugn jul och de ångestfylda en hett önskad mini-jul. Kanske blir det en jul då litet är mer än stort, då kvalitet råder över kvantitet, både i det materiella och i allt det andra: Att vi verkligen uppskattar dem som står oss nära, verkligen lyssnar och ser varandra, nu då vi så konkret vet att detta med att träffas är sällsynt, inte självlärt.

Julen blir kanske inte så väldigt annorlunda ändå, innerst inne. I alla tider har julen bjudit oss vördnad och förundran, tacksamhet och glädje, andakt och frid. Låt oss ta vara på dessa gåvor, fast de kanske kommer paketerade på aldrig tidigare skådat sätt. Låt oss tacka ja till julen i år igen.

”I morgen, vill Gud, infaller vår Herres och Frälsares näderika födelsefest, och varder förtys härigenom en allmän julfred kungjord och påbjuden, att denna högtid med tillbörlig andakt fira, och I övrigt iakta ett stilla och fridsamt uppförande.”

Nu om någonsin får de bekanta orden ”I morgen, om så Gud vill” en särskild mening. Nu om någonsin blir julen en andakt i sig. Nu om någonsin är Gud oss nära.

”Ära i höjden åt Gud, och på jorden fred.” □

Toisenlainen joulu

TEKSTI: HILKKA OLKINUORA

Kaksi tuhatta vuotta joulun rauha on laskeutunut maailmaan joka vuosi, siitä lähtien kun enkelit ensi kertaa lauloivat paimenille Betlehemissä. Seitsemänsataa vuotta meille on julistettu joulurauha, muutaman vuosisadan silloin kun kaupungin virkamies ilmestyy Prinkkalan talon parvekkeelle. Enkelit halusivat meille rauhaa, jotta voimme ihmetellä ja kunnioittaa Jumalan läsnäoloa ja kohdistaa mielemme elämän syvimpään tarkoitukseen. Viranomaiset halusivat säilyttää joulurauhan, koska ”vapaa-aika antaa tilaisuuden levottomuksille ja pahanteolle”. Nyt meillä on liikaa kumpaakin: Pohdittavaa ja aikaa. Millainen joulusta tulee tänä vuonna?

asti. Jotakin mitä he eivät olisi kuuleet tavanomaisen juhlan pyörteissä.

Joulurauha pysyi elossa sotavuosien läpi. Se elää tänäkin vuonna. Kenties tämän joulun enkelit lehahdavat paikalle skypessä. Ehkäpä joulupukki odottaa ulkona pihalla. Jospa joulusta stressaava saakin vihdoin rennon ja joulusta ahdistuva toivomansa minijoulun. Saattaapa jopa olla, että saamme joulun jossa pieni voittaa paljouden ja laatu määräni, niin aineellisessa kuin kaikessa muussakin: Että todella annamme arvoa läheisillemme, todella näemme ja kuuntelemme toisiamme, nyt kun niin konkreettisesti olemme saaneet kokea että se on harvinaista, ei itsestään selvää.

Ehkä joulusta ei sittenkään tule tänä vuonna sisimäältään niin toisenlaista. Kaikkina aikoina joulu on kutsunut meidät kunnioitukseen ja ihailuun, kiitolisuuteen ja iloon, hartauteen ja rauhaan. Ottakaamme nämä lahat vastaan, vaikka ne tulevatkin tänä vuonna ennen näkemättömällä tavalla paketoituina. Sanotaan joululle tänäkin vuonna kyllä.

”Huomenna, jos Jumala suo, on meidän Herramme ja Vapahtajamme armorikas syntymäjuhla; ja julisteetaan siis täten yleinen joulurauha kehottamalla kaikkia tätä juhlaa asiaankuuluvalla hartaudella viettämään sekä muutoin hiljaisesti ja rauhallisesti käyttäytymään.”

Nyt jos koska saatavat usein kuulemamme tutut sanat ”huomenna jos Jumala suo” erityisen merkityksen. Nyt jos koska koko joulu tulee olemaan hartaus jo sinällään. Nyt jos koska Jumala on meitä lähellä.

”Jumalan on tunnia korkeussissa ja maan päällä rauha.” □

Backspegeln ✩ Katsomme taaksepäin

11.9 hölls årets skymningsmässa på Fagerö. Medverkade gjorde Torsten Sandell som talade, Tom Hellsten som ledde tillställningen, Fagerökvartetten som sjöng och Björn Wallen som ackompanjerade allsången på gitarr. Fagerögruppen arrangerade tillsammans med Eivor Österholm och gillescouterna. På bilden sjunger Fagerökvartetten vid elden som senare på kvällen gav möjlighet till korvgrillning.

11.9. pidettiin illahartaus Stora Fageröllä. Hartaudessa puhui Torsten Sandell, Tom Hellsten johti tilaisuutta, Fagerö-kvartetti lauloi Anders Storbackan johdolla ja Björn Wallen säestti kitaralla yhteislaulua. Stora Fagerö -työryhmä, Eivor Österholm ja kiltapartiolaiset hoitivat järjestelyt. Kuvassa Fagerö-kvartetti laulamassa, sekä nuotio, joka myöhemmin illalla tarjosi mahdollisuuden makkarangillaamiseen.

Barnen i pysselklubben har varit flitiga och på bilderna ses vad de åstadkommit åt far på farsdag. **Kuvassa puuhakerhon** aikaansaannoksia isän-päivälle.

Dagklubben har under hösten kunnat vara mycket ute med de 9 barn som varit med. **Päiväkerho, missä on ollut 9 lasta,** on syksyn aikana voinut olla paljon ulkona.

Kvinnobrunchen

På kvinnobrunchen 17.10 berättade Siv Björklöf om Edith Södergrans liv ur hennes katts synvinkel, Rigmor Andersson berättade om bönebandet Frälsarkransen (på bilden), Marianne Gustafsson Burgmann och Petra Aminoff bjöd på musik och husmor Susanne Sköld-Qvarnström serverade gott att äta.

Naisten brunssi

Naisten brunssilla Siv Björklöf kerto Edith Södergranin elämästä hänen kissansa näkökulmasta, Rigmor Andersson esitti rukoushelmet (Frälsarkransen, kuvassa), Marianne Gustafsson Burgmann ja Petra Aminoff musisoivat, ja emäntä Susanne Sköld-Kvarnström vastasi tarjoilusta.

Backspegeln ✩ Katsomme taaksepäin

Säsongarbetarna på gravgården jobbar vanligen från april till oktober. I år har säsongen för deras del förlängts med några veckor. På bilden ser vi både fastighetsskötere och gravgårdsarbete. När bilden togs var krattandet i full gång – en av de arbetsdrygaste jobbena under året. Fr.v: **Albin Lindholm, Erkki Niinimäki, Irina Holmström, Mårten Linden, Timo Lehtinen** och **Tuulikki Mikkonen, Arto Holmström** var inte på plats när bilden togs.

Hautausmaan kesätyöntekijät työskentelevät tavallisesti huhtikuusta lokakuuhun. Tänä vuonna on kautta pidennetty muutamalla viikolla. Kuvassa näemme sekä kiinteistönhoitajia että hautausmaan työntekijöitä. Kun kuva otettiin, oli harvoi tähessä käynnissä – eräs vuoden työläimmistä tehtävistä. Vasemmalta: **Albin Lindholm, Erkki Niinimäki, Irina Holmström, Mårten Lindén, Timo Lehtinen ja Tuulikki Mikkonen.** **Arto Holmström** ei ollut paikalla, kun kuva otettiin.

Alla helgons dag firades 31.10 med traditionenlig ljusändning inne i kyrkan. Men på gravgården fanns också många ljus tända. Här ses ljus vid minnesstenen för personer som vilar på annan ort.

Pyhäinpäivää vietettiin 31.10. perinteisellä kynttilöiden syttämisellä kirkossa. Hautausmaalle oli myös sytytetty monia kynttilöitä. Tässä nähdään muistelukiven luona kynttilöitä, jotka on sytytetty muilla paikkakunnilla olevien vainajien muistoksi.

Bårhuset har blivit förnyat

Under hösten har bårhuset i klockstapeln byggts om för att svara till dagens behov. Det har blivit förstorat och ett nytt kylrum har byggts. Där finns nu plats för tolv kistor och behövlig vagn med hiss har skaffats för att klara logistikken i bårhuset. Som bilderna visar är det nu snyggt och praktiskt.

Ruumishuone on uudistunut

Syksyn aikana on kellotapulissa oleva ruumishuone rakennettu uudestaan vastaamaan tämän päivän tarpeita. Siitä on suurennettu ja siihen on rakennettu uusi kylmätila. Siellä on nyt tilaa kahdelletoista arkulle ja on myös hankittu tarvittava hissivaunu, jotta logistiikka toimii ruumishuoneessa. Kuten kuvista näkyy, on lopputulos siisti ja käytännöllinen.

GEMENSAMT ANSVAR 2021

YHTEISVASTUU 2021

OSALLISTU KERÄYKSEEN

DELTA I INSAMLINGEN

GEMENSAMT ANSVAR är en folkrörelse för kärlek till nästan och den evangelisk-lutherska kyrkans årliga storinsamling. Gemensamt Ansvar hjälper mänskor i nöd oberoende av deras ursprung, religion eller politiska övertygelse, både i Finland och i utvecklingsländerna.

BESKYDDARE FÖR INSAMLINGEN är republikens president Sauli Niinistö.

60 % GÅR TILL HJÄLP I UTVECKLINGSLÄNDERNA

UTOMLANDS går medlen från insamlingen Gemensamt Ansvar till hjälp för dem som lidit mest i nödsituationer som orsakats av katastrofer och konflikter i utvecklingsländerna. I år fokuseras stödet till Uganda och där i synnerhet till de mest bräckliga samfunden, äldre och familjer. Kyrkans Utlands hjälp ser till att hjälpen når fram.

40 % AV INSAMPLINGSINTÄKTERNA HJÄLPER I FINLAND

20 % LÄMNAS I DEN INSAMLANDE FÖRSAMLINGEN för att användas till att hjälpa äldre som har det svårt eller till diakoniunderstöd.

20 % GÅR TILL HJÄLP RUNTOM I FINLAND:

HÄLFSEN till Kyrkans diakonifond för ekonomisk hjälp till de mest utsatta äldre i samarbete med lokala församlingar.

DEN ANDRA HÄLFSEN till Seurakuntaopistos nätverk av folkhögskolor som med början från 2022 erbjuder äldre på olika håll i Finland gratis kurser i digitala färderheter.

Insamlingstillstånd RA/2020/639, i kraft fr.o.m. 1.9.2020 tills vidare, Finland utom Åland, beviljat av Polisstyrelsen 29.5.2020.
Insamlingstillstånd ÅLR/2020/4355, gäller 1.9.2020 – 31.8.2021, Åland, beviljat av Ålands landskapsregering 11.6.2020.

De äldre i Finland och i världens katastrofområden behöver din hjälp. Tack för ditt bidrag!
Vanhukset Suomessa ja maailman katastrofialueilla tarvitsevat apuasi. Kiitos lahjoituksestasi!

Mottagarens kontonummer Saajan tilinumero	Aktia IBAN FI82 4055 0010 4148 41	BIC HELSFIHH
Mottagare Saaja	Kyrkjänst ff / Gemensamt Ansvar	MITT BIDRAG TILL INSAMLINGEN GEMENSAMT ANSVAR LAHJOITUKSENI YHTEISVASTUUKERÄYKSELLE
BANKGIRO TILISITTO Betalare Maksaaja Underskrift Allekirjoitus		Ref.nr Viitenro 305200
Från konto nr Tililtä nro	Förfallodag Eräpäivä	Euro

Betalningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.
Maksu välitetään saajalle maksuväilyksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

**BANK
PANKKI**

Obs! **Coronaförbehåll** för all information om gudstjänster och övriga sammankomster. Följ med information i Kyrkpressen, Facebook, Instagram och på hemsidan! Coronälget kan förändras, och då kan evenemangen inhiberas eller ändra karaktär.

Huom! **Koronavaraus** kaikelle tiedolle jumalanpalveluksista ja muista kokoontumisista. Seuraa tiedotusta Etelä-Uusimaassa, Facebookissa, Instagramissa ja kotisivulla! Koronatilan voi muuttua, ja silloin voi olla että tapahtuma perutetaan tai se muuttaa luonnettaan.

Gudstjänster och högmässor

29.11.2020 – 6.1.2021

DEGERBY KYRKA

Högmässa

Sö 13.12.2020 kl. 10.00

Kyrkan öppen för andakt.

Orgelmusik eller sång en gång per halvtimme

Sö 24.12.2020 kl. 14.00–16.00

Tvåspråkig gudstjänst med de vackraste julsgångerna

Lö 26.12.2020 kl. 18.00

INGÅ KYRKA

Adventsmässa

Sö 29.11.2020 kl. 10.00

Självständighetsdagens tvåspråkiga festgudstjänst

Sö 6.12.2020 kl. 12.00

Högmässa

Sö 20.12.2020 kl. 10.00

Kyrkan öppen för andakt.

Orgelmusik och sång en gång per halvtimme

Sö 24.12.2020 kl. 13.00–16.00

Julotta

Sö 25.12.2020 kl. 7.00

Högmässa

Sö 3.1.2021 kl. 10.00

Tvåspråkig festgudstjänst, församlingens årsdag, skriftskolorna inleds

ons 6.1.2021 kl. 10.00

FÖRSAMLINGSHEMMET

Kaffebordsgudstjänst

Sö 27.12.2020 kl. 15.00

Jumalanpalveluksia ja messuja

29.11.2020 – 6.1.2021

DEGERBYN KIRKKO

Kirkko on auki hiljentymistä varten.

Urkumusiikkia ja laulua kerran puolessa tunnissa

Su 24.12.2020 klo 14.00–16.00

INKOON KIRKKO

Adventtimessu

Su 29.11.2020 klo 12.00

Itsenäisyyspäivän kaksikielinen juhlajumalanpalvelus

Su 6.12.2020 klo 12.00

Kirkko on auki hiljentymistä varten.

Urkumusiikkia ja laulua kerran puolessa tunnissa.

Su 24.12.2020 klo 13.00–16.00

Jouluaamun hartaus

Su 25.12.2020 klo 8.30

Ortodoksinen messu

La 26.12.2020 klo 10.00

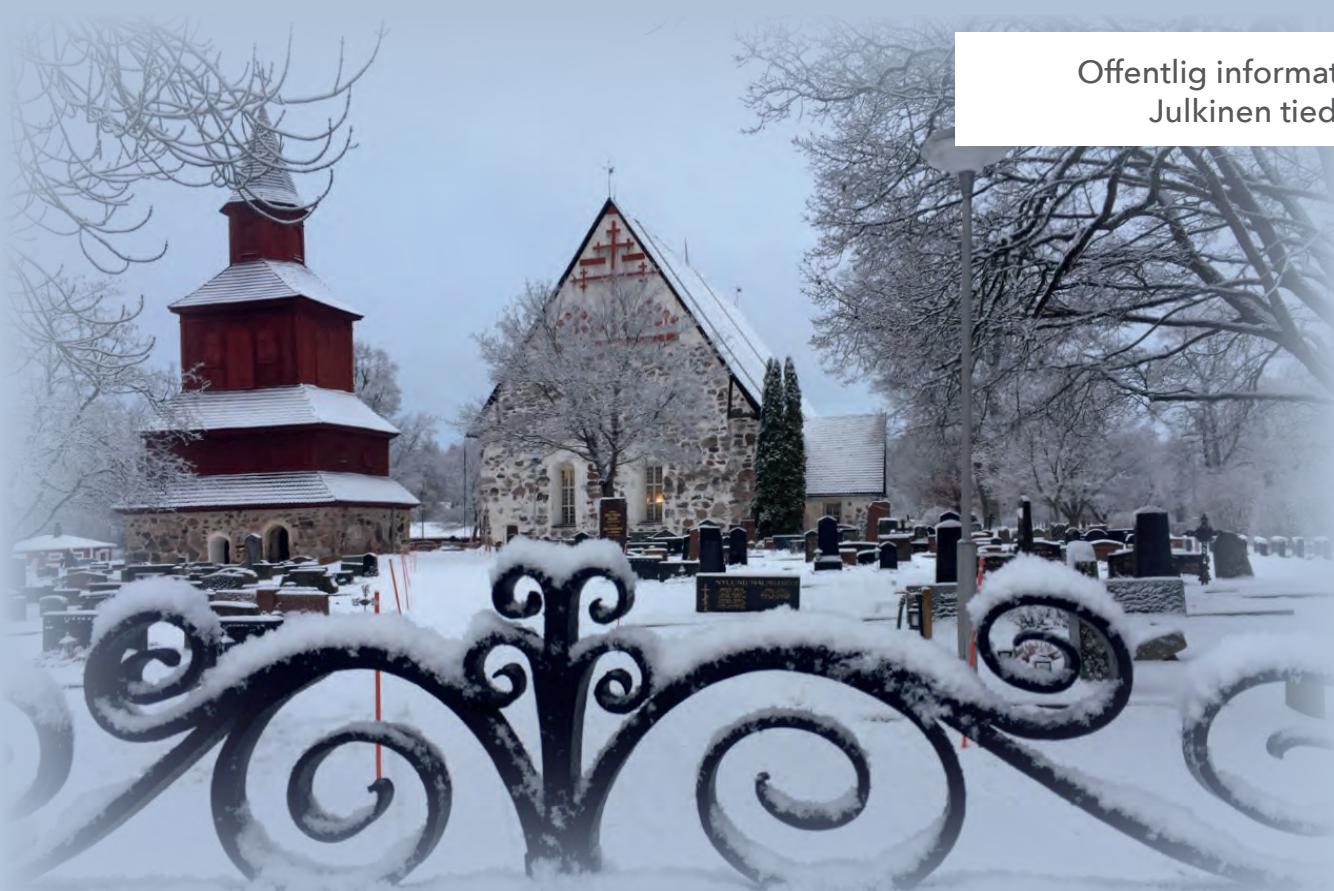
Kaksikielinen juhlamessu seurakunnan vuosipäivä, rippikoulut alkavat ke 6.1.2021 klo 10.00

Rippikoulu 2021

Tämän kirjoittaessani, ilmoittautuminen ensi vuoden rippikoulun on juuri alkanut. Seurakunta tarjoaa v 2021 erilaisia rippikouluvaihtoehtoja. Pidetään sekä suomeksi että ruotsiksi iltaryhmä, joka kokoontuu arki-iltaisin kevätlukukauden aikana ja kesäleiri Rövassin leirikeskuksessa. Ruotsiksi on myös päiväleiri talviolman aikana. Kaikki ryhmät aloittavat rippikoulun loppiaisen, 6.1.2021, Inkoon kirkossa messulla. Sen jälkeen saamme muutaman kuukauden aikana pohtia yhdessä elämää, kuolemaa, Jumalaa, luomakuntaa ja rakkautta. Siitä tulee hauska seikkailu!

Lotta Ahlfors, nuorisoteologi

Fridfull Jul

önskar Ingå församling

Musikprogram Musiikkiohjelmaa

Körernas Adventskonsert 28.11 kl. 18.

100 personer får plats i kyrkan. Ansiktsmasker delas gratis ut vid ingången.

Kuorojen Adventtikonsertti 28.11. klo 18.

Kirkkoon mahtuu 100 henkeä. Kasvosuoja jaetaan ilmaiseksi ulko-ovella.

De vackraste julstångerna

13.12 kl. 16. 100 personer får plats i kyrkan. Ansiktsmasker delas gratis ut vid ingången.
Luciaprogram.

KAUNEIMMAT joululaulut 13.12. klo 18. Kirkkoon mahtuu 100 henkeä. Kasvosuoja jaetaan ilmaiseksi ulko-ovella.

Rauhallista Joulupyhää

toivottaa Inkoon seurakunta

Julförsäljning 13.12 kl. 15–20

Platsen meddelas senare.

Hembakat, handarbete, lotteri, loppis och julglögg. Intäkterna går till missionsarbete.

Joulumyyjäiset 13.12. klo 15–20

Paikka ilmoitetaan myöhemmin.

Kotona leivottua, arpajaiset, käsityötä, kirppis ja jouluglögiä. Myyjäisten tuotto menee lähetystyölle.